

SZARVAS

és Vidéke

XXIII. évfolyam 23. szám

ÖNKORMÁNYZATI HETILAP

2008. június 5.

Kötelező nekünk nagynak lenni

Az ünnepség díszvendégei mellett köszöntött minden magyart, akinek nem szűnt meg a szíve magyarul dobogni Szenes János a Történelmi Emlékút Alapítvány kuratóriumi elnöke a június 1-én délután, a történelmi országközpénnél, a trianoni békediktátum 88. évfordulója alkalmából tartott megemlékezésen. A résztvevőket arra szólította, hogy kegyelettel hajtssanak fejet minden katonának, aki a magyar földért vérét hullajtotta. Az ő tiszteletükre is szólt az ezután felhangzó magyar és a székely himnusz.

– Mintha a második Trianont élnénk – hangzott az első szónok, Babák Mihály Szarvas polgármestere, országgyűlési képviselő köszöntőjének vezérgondolata, amit párhuzamok megvonásával támasztott alá: Az Európai Unió kibővítése után áthelyeződött a vasfüggöny, és a magyar állam napjainkban is elveszíti tulajdonát. Majd feltette a kérdést: Hol van a magyarok felelőssége, mikor olyan embereket választanak meg, akik nem az ő érdekeiket szolgálják? Később újabb kérdés következett: Ki kér tőlünk Trianonért bocsánatot? Kifejtette, szeretné, ha ez a nép bizakodhatna, ha nem kellene hazugságokat elviselniük,

ha a fiatalokat nem Európába küldnék dolgozni, hanem ebben a hazában találhatnák meg a boldogulásukat. Beszéde végén köszöntötte a résztvevőket Szarvas Város Képviselő-testülete és Domokos László országgyűlési képviselő nevében is.

Mint az évek során oly sokszor, ez alkalommal is Dúló Erika fejében született meg a megemlékezés ünnepi műsora, összeválogatott dalok és versek, melyeket tanítványaival, a Benka Gyula Evangélikus Iskola diákjaival együtt adtak elő.

A műsor nem csak a közönséget, hanem a következő szónokot, Kiss Dénest a Trianon Tár- saság országos elnökét is meg-

hatotta, aki a 88 éve történeken tűnődve lelkesítő szavakkal fűzte tovább a megemlékezés fennkölt folyamát. – Nem kicsiknek kell lenni, kötelező nekünk nagynak lenni! – mondta. – Minden magyarnak – fűzte hozzá. – Akkor leszünk önmagunk, ha nagyok leszünk. Később rávilágított azokra a történelmi, nyelvi bizonyítékokra, melyek azt igazolják, hogy a magyarok nagy műveltségű, ősi nép utódai. Beszédében Henri Pozzi francia katonatiszt és történész valamint Francesco Nitti olasz politikus, miniszterelnök könyveire hívta fel a figyelmet. Mindketten írásban örökítették meg a békediktátum megkötésékor szerzett tapasztalataikat, s mindketten értetlenül álltak Magyarország szomszédos országait jellemző gyűlölet és mohóság előtt.

Ez utóbbi felvetésre is választott bizonyos értelemben Székelyhídi Ágoston a Kárpát-medencei '56-os Emlékbizottság elnöke. A megemlékezés részt-

vevőikhez szólva leszögezte: Az évfordulók mögött mindig nemzeti sorsfordulók húzódnak meg. Ezek a sorsfordulók lehetnek nemzetépítők, vagy nemzetrombolók. Négy kerek évfordulóra emlékeztetett. 1918-ra, melynek januárjában ültek össze először Párizsban a fő békedöntés-hozók bevallottan a háborús győzelem gyümölcseit learatni. Történészként arra a következtetésre jutott, hogy Franciaország hegemon szerepre való törekvése miatt kaphattak lehetőségeket az erősítő szövetséges szerepét betöltő, a magyarországi és ausztriai területekből részesülő országok. A következő évforduló 1958. június 16. – Nagy Imrék kivégzésének 50 évfordulója. Majd 1988-at idézte Székelyhídi Ágoston a falurombolás miatt az anyaországba menekülő erdélyi magyarok sorsát taglalva, végül 2004-et, a kettős állampolgárságról szóló népszavazást, annak ismert eredményével. A történész meglátása szerint mind a négy esetben a kommunista mozgalom állt az események hátterében. – Ugyanazok – mondta –, akik most már a végüket járják. Visszatérve induló gondolatára megállapította: Mikor az emberek maguk dönthetnek a sorsukról, az a nemzet építését szolgálja, ha pedig rossz politikai döntéshozók teszik ezt meg helyettük, az nemzetrontáshoz vezet. Meghatározta a célt: Magyar önrendelkezés határon innen és túl.

A határon túl élő magyarok sorsáért való aggodásuknak adott hangot beszédében Samu Tamás Gergő a Jobbik szarvasi elnöke is, s felolvasta azt a 12 pontot, melyben megfogalmazták mi a teendő a helyzet javítása érdekében. Beszédét „Vesszen Trianon!” felkiáltással zárta.

A megemlékezés Lázár Zsolt evangélikus és Pentaller Attila református lelkészek szolgáltaival és a kegyelet koszorúinak elhelyezésével ért véget. **K.Zs.**